

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

Prezes Zarządu

DW.400.9.2021.RUK

Warszawa, dnia

31 MAR. 2021

DW.50.2021

Prezes Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
al. Jana Pawła II 13
00-828 Warszawa

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 22 ust. 1, 5, 8 i 9 w związku z art. 22b ust.1 pkt 4 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 162) zwanej dalej ustawą, Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz) stwierdza, że stanowisko [redacted] z siedzibą [redacted] (zwanej dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 2 marca 2021 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art. 22 ust. 1, 5, 8 i 9 w związku z art. 22b ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz

zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573), zwanej dalej ustawą o rehabilitacji **jest nieprawidłowe.**

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 2 marca 2021 r., Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ust. 1, 5, 8 i 9 w związku z art. 22b ust.1 pkt 4 ustawy o rehabilitacji. Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 34 ustawy. Zgodnie z art. 34 ust.1 ustawy *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca zamierza spełnić warunki wynikające z art. 22 ust.1 ustawy o rehabilitacji i zatrudnić co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy w tym co najmniej 30% osób niepełnosprawnych ze znacznym stopniem niepełnosprawności, w odniesieniu do których orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenie rozwojowe lub epilepsję oraz niewidomych, celem wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON swoim kontrahentom. Podstawę kooperacji uprawniającej do wystawiania informacji o obniżeniu wpłat na PFRON stanowi zakup produkcji lub usługi z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, który osiąga wymagane wskaźniki zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

Stosownie do art. 22 ust. 5 pkt 1 ustawy o rehabilitacji kwota obniżenia, o którym mowa w ust.1, stanowi iloczyn wskaźnika wynagrodzeń niepełnosprawnych pracowników sprzedającego zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i wskaźnika udziału przychodów.

Wskaźnik udziału przychodów według art. 22 ust. 8 ustawy o rehabilitacji stanowi iloraz przychodu ze sprzedaży własnej produkcji lub własnej usługi z wyłączeniem handlu, odpowiednio

wytworzonej lub świadczonej w danym miesiącu na rzecz nabywcy i przychodu ogółem uzyskanego w tym miesiącu ze sprzedaży własnej produkcji lub własnej usługi z wyłączeniem handlu.

Zgodnie z art. 22 ust. 9 ustawy o rehabilitacji, przy obliczaniu kwoty bierze się pod uwagę wyłącznie zatrudnienie i wynagrodzenie pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę za miesiąc, do którego zaliczono przychody, o których mowa w ust. 8. Przy obliczaniu stanu zatrudnienia i wskaźnika, o którym mowa w ust.1, bierze się pod uwagę zatrudnienie pracowników za miesiąc poprzedzający miesiąc wystawienia faktury dokumentującej dany zakup. Do ustalenia stanów zatrudnienia pracowników i wskaźników, o których mowa w ust. 1 i 5-7, stosuje się wyłączenia ze stanów zatrudnienia określone w art. 21 ust 5.

Wnioskodawca będzie świadczył swoim kontrahentom usługi czystościowo-porządkowe dotyczące określonych obiektów i przyległych do nich terenów. Część usług specjalistycznych, w postaci przykładowo usług sprzątania wraz z pielęgnacją terenów zielonych w zakresie parkingu przy obiekcie, serwisu złotej rączki, usług alpinistycznych, specjalistycznego czyszczenia przemysłowego, odśnieżania terenu Wnioskodawca będzie podzlecał innym przedsiębiorcom.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

W jaki sposób zdefiniować pojęcie usług własnych, których sprzedaż uprawnia do wystawienia informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON oraz czy zobowiązując się do świadczenia usługi utrzymania czystości w obiekcie i przylegającego do niego terenu, powstaje konieczność wyłączenia z przychodu ogółem oraz przychodu z kooperacji z nabywcą, usług świadczonych przez podwykonawców w sytuacji świadczenia usługi jednorodziejowej oraz przy świadczeniu usługi kompleksowej.

Stanowisko Wnioskodawcy:

W sytuacji, gdy mamy do czynienia z usługą jednorazową, tzn. Wnioskodawca kontrahentowi świadczy usługi sprzątania i część z nich podzleca do wykonania, to nie powinien ich uwzględniać w przychodzie do wyliczenia kwoty obniżenia wpłat na PFRON np. usługi sprzątania części powierzchni parkingu czy obiektu.

Natomiast w sytuacji, gdy Wnioskodawca zapewnia usługę kompleksową czystościowo-porządkową i podzleca pewne usługi specjalistyczne np. usługi alpinistyczne, serwis złotej rączki,

specjalistyczne czyszczenie przemysłowe odśnieżanie terenu, utrzymanie terenów zielonych to z uwagi na okoliczności, że usługi te są usługami specjalistycznymi, składowymi usługi kompleksowej, nie należy ich wyłączać z przychodu branego do wyliczania kwoty obniżenia. W takim przypadku bowiem nie dochodzi do podzlecenia świadczenia usługi kompleksowej i sprzedaży usługi niebędącej usługą własną. Pracodawca sprzedaje własną usługę kompleksową, a jedynie jej część składową podzleca do wykonania podmiotom zewnętrznym. Zdaniem Wnioskodawcy na takie rozumienia tych przepisów wskazywało Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w szczególności w piśmie z dnia 30 kwietnia 2012 r., znak: BON-I-52311-136-2-LK/2012, które nie straciło aktualności mimo zmiany przepisów w tym zakresie. Należy jednak odróżnić wykonanie całej oferowanej usługi przez podmioty zewnętrzne od realizacji na rzecz uprawnionego sprzedającego subprocesów umożliwiających mu świadczenie usług. Podmioty zewnętrzne mogą mieć udział w wytworzeniu usługi przez uprawnionego sprzedającego, jednak oferowana przez niego usługa sprzedawana kontrahentowi musi różnić się od usługi składowej. Uprawniony sprzedający nie może oferować usług zrealizowanych przez inny podmiot, a następnie wydać (ulgi) z tytułu sprzedaży tych usług.

Wedle opinii Biura Analiz Sejmowych z dnia 16 marca 2016 r., znak: BAS-WAL-407/16 (autor dr Zofia Snażyk) dla dokonania prawidłowej wykładni niniejszych przepisów kluczowe wydaje się porównanie sformułowań: zakup usługi lub produkcji pracodawcy oraz zakup produkcji lub usługi odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę. W pierwszej kolejności należy wskazać, że pierwsze obowiązujące sformułowania wywołało znaczne problemy interpretacyjne. W doktrynie wskazuje się, iż pojęcie usługi lub produkcji użyte w przepisie nie są jednoznaczne. Zdaniem M. Paluszkiwicz ustawodawca w komentowanej ustawie nie formułuje legalnej definicji usługi. Jednakże w zakresie w niej uregulowanym, na podstawie art. 66 ustawy o rehabilitacji, należy stosować m.in. kodeks cywilny. W doktrynie prawa cywilnego przyjmuje się, że usługa będąca przedmiotem umowy uregulowanej w art. 750 Kodeksu cywilnego stanowi pojemną kategorię obejmującą wykonanie czynności dla innej osoby. Z zakresu usług, których zakup stanowi podstawę obniżenia wpłat na PFRON, ustawodawca wyłączył usługę handlową. W doktrynie wyraża się także pogląd, że z zakresu usług wyłączone zostało pośrednictwo. Potwierdza to użycie przez ustawodawcę w art. 22 ust 6 ustawy o rehabilitacji określenia sprzedaż własnych usług oraz produkcja sprzedającego. Zwroty te zostały powtórzone w znowelizowanym art. 22 ust. 8 ustawy o rehabilitacji. Pojęcie usługi zostało normatywnie zdefiniowane w ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako świadczenie wykonywane przez usługodawcę na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane,

handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu (art. 2 ust. 1 pkt 1). Z kolei w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w art. 8 zostało wykazane co rozumie się pod pojęciem świadczenia usług. Na potrzeby tej ustawy przyjmuje się, że świadczeniem usług, podlegającym opodatkowaniu jest każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7. Następnie w ustawie wskazuje się przykłady świadczeń, które mieszczą się w tym pojęciu. Z kolei w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 września 2015 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i usług (Dz.U. z 2015 r. poz.1676 z późn.zm.) wskazuje się, iż pod pojęciem usług rozumie się: wszelkie czynności świadczone na rzecz jednostek gospodarczych prowadzących działalność o charakterze produkcyjnym tzn. usługi dla celów produkcji nietworzące bezpośrednio nowych dóbr materialnych, wszelkie czynności świadczone na rzecz jednostek gospodarki narodowej oraz na rzecz ludności, przeznaczone dla celów konsumpcji indywidualnej, zbiorowej i ogólnospołecznej. Pojęcie usługi nie obejmuje czynności związanych z wytwarzaniem wyrobów (włączając półfabrykaty, elementy, części, obróbkę elementów) z materiałów własnych przedsiębiorstwa, na zlecenie innych jednostek gospodarki narodowej, przeznaczonych do celów produkcyjnych lub do dalszej odsprzedaży oraz z reguły nie obejmuje wytwarzania wyrobów na indywidualne zamówienie ludności, z materiałów własnych wykonawcy (pkt 4.1). Definicje te mogą być przydatne przy wyznaczaniu zakresu pojęciowego sformułowań użytych w art. 22 ustawy o rehabilitacji. W doktrynie podkreśla się, że dla nabycia uprawnienia do obniżenia wpłat na PFRON, o którym mowa w art. 22 ustawy o rehabilitacji, nie ma znaczenia czy usługa jest świadczona w ramach prowadzonej działalności głównej czy pobocznej uprawnionego sprzedającego.

L. Klimkiewicz podkreśla, w kontekście interpretacji art. 22 ustawy o rehabilitacji, konieczność istnienia bezpośredniego związku pomiędzy realizacją usługi lub produkcji, a uprawnionym sprzedającym. Jej zdaniem produkcja i usługi będące przedmiotem kooperacji muszą stanowić przedmiot sprzedaży własnej produkcji lub usługi uprawnionego sprzedającego. Nie oznacza to jednak, że wszystkie czynności związane z realizacją produkcji lub usługi muszą być wykonane wyłącznie przez uprawnionego sprzedającego. Może on zlecić wykonanie części lub nawet całości usługi lub produkcji innym podmiotom w ramach tzw. outsourcingu. Jej zdaniem, wystarczające dla omawianego związku pomiędzy uprawnionym sprzedającym a oferowanymi przez niego usługami lub produktami jest zatem firmowanie przez niego tych usług lub wyrobów (...). Należy jednak, zauważyć, że w przypadku sprzedaży wyrobów udział uprawnionego sprzedającego w ich wytworzeniu nie może być na tyle nikły, by klasyfikować jego działalność w tym zakresie jako

pośrednictwo czy sprzedaż obcych usług lub produkcji, a nie wytwórczość lub przetwórstwo. Konieczna jest tu zatem pewna wartość dodana przez uprawnionego sprzedającego.

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

W myśl art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji - wpłaty na Fundusz, o których mowa w art. 21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, który osiąga wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych zaliczonych do:

- 1) znacznego stopnia niepełnosprawności lub
 - 2) umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, w odniesieniu do których orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenia rozwojowe lub epilepsję oraz niewidomych
- w wysokości co najmniej 30%.

Zgodnie z tym przepisem, aby być uprawnionym sprzedającym należy spełnić następujące warunki:

1. być pracodawcą w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy;
2. zatrudniać co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy;
3. posiadać określoną strukturę zatrudnienia osób niepełnosprawnych;
4. osiągać wymagany wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

Zatem wystawcą informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON może być wyłącznie podmiot spełniający warunki, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji.

Z ww. przepisu wynika również, że w zakresie uprawniającej kooperacji znajduje się wyłącznie zakup:

- produkcji wytworzonej przez sprzedającego;
- usługi (z wyłączeniem handlu) świadczonej przez sprzedającego.

Przepisy ustawy o rehabilitacji nie definiują żadnego z pojęć: produkcja, usługa i handel. Dlatego w celu ustalenia znaczenia tych pojęć należy odwołać się do przepisów najbardziej ogólnych. Aktem prawnym, który jest przydatny w tym zakresie jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4

września 2015 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług. Rozporządzenie to przez pojęcie usługi rozumie:

- wszelkie czynności świadczone na rzecz jednostek gospodarczych prowadzących działalność o charakterze produkcyjnym, tzn. usługi dla celów produkcji nietworzące bezpośrednio nowych dóbr materialnych;
- wszelkie czynności świadczone na rzecz jednostek gospodarki narodowej oraz na rzecz ludności, przeznaczone dla celów konsumpcji indywidualnej, zbiorowej i ogólnospołecznej.

Pojęcie usług nie obejmuje czynności związanych z wytwarzaniem wyrobów (włączając półfabrykaty, elementy, części, obróbkę elementów) z materiałów własnych wykonawcy, na zlecenie innych jednostek gospodarki narodowej, przeznaczonych do celów produkcyjnych lub dalszej odsprzedaży oraz z reguły nie obejmuje wytwarzania wyrobów na indywidualne zamówienie ludności, z materiałów własnych wykonawcy.

Usługi dzielą się na:

- usługi produkcyjne – czynności będące współdziałaniem w procesie produkcji, ale nietworzące bezpośrednio nowych dóbr, wykonywane przez jedną jednostkę gospodarczą na zlecenie innej jednostki gospodarczej;
- usługi konsumpcyjne – wszelkie czynności związane bezpośrednio lub pośrednio z zaspokojeniem potrzeb ludności;
- usługi ogólnospołeczne – czynności zaspokajające potrzeby porządkowo-organizacyjne gospodarki narodowej i społeczeństwa jako całości.

Wyłączenie handlu nie oznacza, że sprzedający nie może sprzedać określonej usługi nabywcy. Oznacza to jedynie tyle, że nabywca nie może oczekiwać nabycia prawa do obniżenia wpłat na PFRON w wyniku zakupu u sprzedającego usługi handlowej.

Wyjaśnienia wymaga również jaką rolę pełni wyraz „odpowiednio”, zastosowany w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji. Użycie wyrazu „odpowiednio” w tym przepisie nie odnosi się do sposobu świadczenia usług czy wytwarzania produkcji, lecz stanowi jedynie zabieg legislacyjny umożliwiający niepowtarzanie części wyrazów. Ustawodawca wymienia bowiem dwa rzeczowniki – produkcja i usługa, do których odnoszą się również dwa różne przymiotniki odczasownikowe – wytworzona i świadczona, a następnie określa część wspólną odnoszącą się w równym stopniu do powstałych w ten sposób zestawień – produkcja wytworzona i usługa świadczona – przez pracodawcę o określonej strukturze zatrudnienia.

Dzięki temu zdanie: „ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę o określonej strukturze zatrudnienia” ma dokładnie to samo znaczenie co zdanie: „ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji wytworzonej przez pracodawcę o określonej strukturze zatrudnienia lub usługi, z wyłączeniem handlu, świadczonej przez pracodawcę o określonej strukturze zatrudnienia” lecz jest krótsze. Za takim rozumowaniem przemawia fakt, iż zapis w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji mówi „odpowiednio wytworzonej lub świadczonej”, a nie „o odpowiednim wytworzeniu lub świadczeniu”.

Powiązanie sprzedającego z przedmiotem zakupu wynika zarówno z art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, jak i z art. 22 ust. 8. W art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji jest mowa o tym, że sprzedający wytworzył produkcję lub świadczył usługę, których zakup ma uprawniać nabywcę do obniżenia wpłaty na PFRON. Z kolei w art. 22 ust. 8 ustawy o rehabilitacji jest mowa o tym, że kwotę obniżenia wpłat na PFRON oblicza się wyłącznie w odniesieniu do usług własnych i produkcji własnej sprzedającego. Przepisy te muszą być czytane łącznie, co oznacza, że to pracodawca o kwalifikowanej strukturze zatrudnienia musi nie tylko mieć w ofercie sprzedaży dane usługi lub produkcję, czy formalnie firmować produkcję lub usługi zaoferowane nabywcy, ale również samemu wytworzyć produkcję i zrealizować usługi.

Do obniżenia wpłat na PFRON nie uprawnia bowiem zakup produkcji ani usługi, w odniesieniu do których sprzedający jedynie pośredniczył w sprzedaży, nie wytwarzając produkcji ani nie świadcząc usług. W tej sytuacji z jednej strony przedmiot zakupu nie został przez niego wytworzony ani świadczony, a z drugiej strony – tym bardziej nie można mu przypisać przymiotu produkcji własnej ani usługi własnej. Tylko w zakresie, w jakim sprzedający ma wkład własny w produkcję lub usługi, można je uznać za wytworzone lub świadczone przez niego jako własną produkcję lub własne usługi. Tylko też w takim zakresie może on udzielić obniżenia wpłat na PFRON.

Skoro przedmiotem zakupu uprawniającego do obniżenia wpłat na PFRON, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, może być produkcja własna lub usługa własna sprzedającego, to wkład w wytworzenie produkcji lub wykonanie usługi przez sprzedającego jest kluczowy, bowiem sprzedający wystawia informację o kwocie obniżenia wpłat na PFRON tylko w odniesieniu do tego, co sam wytworzył lub wykonał. Istnienie i zakres wkładu decydują nie tylko o tym, czy w ogóle można wystawić obniżenie wpłat na PFRON, ale również z jakiego tytułu.

Zdarza się, że sprzedający korzysta ze wsparcia zewnętrznego przy wytworzeniu produkcji lub świadczeniu usług. Sposób zorganizowania tego wsparcia wpłynie na spełnianie warunków

udzielenia obniżenia wpłat na PFRON. Do uznania wykonywanej produkcji lub świadczonych usług za własną produkcję lub własne usługi sprzedającego niezbędne jest również, aby:

- były realizowane przez pracowników tego sprzedającego, jego zleceniobiorców nieprowadzących działalności gospodarczej, pracowników tymczasowych, pracowników innych firm, których prace jemu udostępniono (outsourcing), osoby skierowane do pracy u pracodawcy (w ramach służby zastępczej, umowy ze szkołą lub zakładem karnym);
- nie były realizowane przez podwykonawców (inne podmioty, w tym innych pracodawców).

Obniżenie wpłat na PFRON przysługuje tylko w zakresie wystawionej faktury i wyodrębnionej usługi własnej.

Z przedstawionego zdarzenia przyszłego wynika, że Wnioskodawca będzie świadczyła swoim kontrahentom usługi czystościowo-porządkowe dotyczące określonych obiektów i przyległych do nich terenów. Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, że część usług specjalistycznych, w postaci usług sprzątania wraz z pielęgnacją terenów zielonych w zakresie parkingu przy obiekcie, serwisu złotej rączki, usług alpinistycznych, specjalistycznego czyszczenia przemysłowego, odśnieżania terenu Wnioskodawca będzie wykonywał z wykorzystaniem podwykonawców. Z powyższego wynika, że świadczone usługi nie będą wyłącznie świadczone przez Wnioskodawcę. Z tego względu świadczona usługa nie będzie miała przymiotu usługi własnej, tylko usługi mieszanej.

Jak wykazano to powyżej – tylko w zakresie, w jakim sprzedający ma wkład własny w usługę, można ją uznać za świadczoną przez niego własną usługę. Wkład własny sprzedającego to nie tylko jego pracownicy, ale również inne zasoby, przy wykorzystaniu których sprzedający zamierza wykonać usługę. Z tego względu usługą własną Wnioskodawcy będą te wszystkie działania podejmowane przez niego, którym można przypisać przymiot własnego wkładu, z wyłączeniem tych działań w realizacji, których nie uczestniczył.

Przy korzystaniu ze wsparcia zewnętrznego przy świadczeniu usług istotne jest właściwe rozumienie art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, w którym jest mowa o tym, że wpłaty na PFRON ulegają obniżeniu z tytułu zakupu usługi świadczonej przez pracodawcę o kwalifikowanej strukturze zatrudnienia. Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika, że usługa uprawniająca do obniżenia wpłat na PFRON nie może być świadczona przez wielu pracodawców lub podmiotów. Natomiast możliwe jest wykonywanie takiej usługi przez osoby niebędące pracownikami sprzedającego czy też osoby będące pracownikami innych pracodawców. Dlatego uznaje się również za własną usługę sprzedającego usługę realizowaną przez jego zleceniobiorców nieprowadzących działalności gospodarczej, pracowników tymczasowych, pracowników innych firm, których pracę udostępniono sprzedającemu (outsourcing). Podwykonawca jest natomiast

odrębnym, od sprzedającego, podmiotem. Z tego względu udział podwykonawcy w wykonaniu takiej usługi bezspornie stanowić będzie naruszenie art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji. To automatycznie dyskwalifikuje taką usługę jako usługę własną sprzedającego.

Bez znaczenia jest czy usługi czystościowo-porządkowe będą usługą jednorodną czy usługą kompleksową. Jeżeli usługi te będą realizowane przez pracowników Wnioskodawcy oraz z wykorzystaniem podwykonawców, to w świetle art. 22 ust. 1 i ust. 8 ustawy o rehabilitacji nie można takiej usługi uznać za usługę własną Wnioskodawcy. Nie ma przy tym znaczenia fakt czy pozostałe warunki wynikające z art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji są spełnione przez sprzedającego.

Jednocześnie – na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o rehabilitacji - jednym z warunków obniżenia wpłaty na PFRON jest udokumentowanie zakupu fakturą. Ogólnie sam zakup produkcji lub usługi może być potwierdzony dowolnym dokumentem: umową, rachunkiem, fakturą, oświadczeniem stron. Jednak dla celów obniżenia wpłat na PFRON możliwe jest potwierdzenie zakupu wyłącznie fakturą, wystawioną przez uprawnionego sprzedającego. Bowiem tylko uprawniony sprzedający może na podstawie wystawionej przez siebie faktury sporządzić informację o kwocie obniżenia wpłat na PFRON. Jedyne przypadki, gdy możliwe jest wystawienie informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON w oparciu o cudzą fakturę, określa art. 22 ust. 10a ustawy o rehabilitacji. W myśl tego przepisu sprzedającym mogą być również:

1) jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego;

2) wydzielone jednostki organizacyjne wchodzące w skład innych podmiotów - w przypadku ujawnienia danych tych jednostek organizacyjnych na fakturze, o której mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o rehabilitacji.

W oparciu o powyższe – w interpretowanej sprawie - należy stwierdzić, że wystawienie informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON przez uprawnionego sprzedającego jest możliwe, gdy łącznie zostaną spełnione następujące przesłanki:

1. usługę świadczy uprawniony sprzedający, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji;
2. fakturę dokumentującą zakup usługi wystawia uprawniony sprzedający;

3. na fakturze dokumentującej zakup usługi wyodrębniona jest usługa własna uprawnionego sprzedającego.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko z siedzibą , wyrażone w piśmie z dnia 2 marca 2021 r., w sprawie interpretacji art. 22 ust. 1, 5, 8 i 9 w związku z art. 22b ust.1 pkt 4 ustawy o rehabilitacji – **jest nieprawidłowe.**

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. Akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska

31.03.2021

